

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Στις 30 Μαΐου έφυγε από τη ζωή ο Δημήτρης Νικολόπουλος. Ο Δημήτρης γεννήθηκε στην Αθήνα (1929) τελείωσε την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και εκπαιδεύτηκε στην Παιδιατρική στην Πανεπιστημιακή Κλινική στο Νοσοκομείο Παίδων «Η Αγία Σοφία» υπό τη διεύθυνση του Κ. Χωρέμη. Αργότερα εξειδικεύτηκε επί Ζετία στη Νεογνολογία σε αξιόλογα κέντρα των ΗΠΑ (Washington University, John Hopkins Hospital, Boston Lying-in Hospital Πανεπιστημίου Harvard).

Μετά την επιστροφή του και επί 12 χρόνια υπηρέτησε ως Επιμελητής της Παιδιατρικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών απολαμβάνων τη μεγάλη εκτίμηση των καθηγητών Κ. Χωρέμη (-1966) και Ν. Ματσaniώτη. Το 1968 εξελέγη Υφηγητής Παιδιατρικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Από το 1961 έως το 1972 διετέλεσε μέλος της Συντακτικής Επιτροπής του Δελτίου Παιδιατρικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1972 εκλέχτηκε Διευθυντής στο τμήμα Νεογνών του μαιευτηρίου Αλεξάνδρα, όπου με μικρό διάλειμμα παρέμεινε μέχρι τη συνταξιοδότησή του.

Ο Δημήτρης υπήρξε πρωτοπόρος στη Νεογνολογία στον ελληνικό χώρο και ο πρώτος που δημιούργησε τμήμα νεογνών σε ελληνικό παιδιατρικό νοσοκομείο, διαμορφώνοντας ένα κομμάτι του 5ου ορόφου της Πανεπιστημιακής Κλινικής στο Νοσοκομείο Παίδων «Η Αγία Σοφία», αυτό που για πολλά χρόνια έμεινε γνωστό ως «πρόωρα του 5ου». Στο τμήμα αυτό νοσηλεύτηκαν χιλιάδες νεογνά απ' όλη την Ελλάδα πολύ πριν οργανωθούν τα αντίστοιχα τμήματα νεογνών στα περιφερειακά Πανεπιστήμια (Πατρών, Ιωαννίνων, Ηρακλείου κ.λπ.). Ο Δημήτρης ήταν έξυπνος, διορατικός, ευγενέστατος, καλός κλινικός και σωστός δάσκαλος-εκπαιδευτής. Επιπλέον ήταν ακούραστος. Είχε κατορθώσει να συνδυάσει ένα πολύ επιτυχημένο ιδιωτικό ιατρείο (πάντα γεμάτο με κόσμο που τον υπεραγαπούσε), μια πολύ καλή σταδιοδρομία στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο και μια αξιοζήλευτη (για την εποχή εκείνη) ερευνητική και συγγραφική δραστηριότητα. Η έντονη προσωπικότητά του, η εργατικότητα του, η βαθιά γνώση των προβλημάτων της Παιδιατρικής και των Ελλήνων παιδιάτρων, η γλωσσομάθειά του (μιλούσε πολύ καλά Αγγλικά, Γαλλικά και Ιταλικά) και η «κοσμοπολίτικη» κουλτούρα που τον διέκρινε τον έκαναν αγαπητό σε πάρα πολλούς παιδίατρους (αν και υπήρξαν ορισμένοι εχθροί του) με αποτέλεσμα ο Δημήτρης να εκλεγεί πολλές φορές πρόεδρος σε διεθνείς και ελληνικές επιστημονικές εταιρίες. Υπήρξε πρόεδρος της European Society for Pediatric Research (1980-1982), πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρίας Παιδικής και Εφηβικής Γυναικολογίας (1984-1985), Πρόεδρος της Ελληνικής Παιδιατρικής Εταιρίας (1986-1988), δύο φορές πρόεδρος της Εταιρίας Ιατρικών Σπουδών (1992-1994 και 1996-1998) και τέλος πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρίας Περιγεννητικής Ιατρικής της οποίας ήταν ο εμπνευστής και στην οποία αφιέρωσε πολύ χρόνο.

Σημαντική ήταν επίσης η προσφορά του ως αντιπροσώπου της Ελλάδος στη CESP (Confederation Européenne de Spécialistes en Pédiatrie) (1989-1996) όπου κατέβαλε πολλές προσπάθειες να γίνουν κατανοητά τα ιδιάζοντα προβλήματα των Ελλήνων παιδιάτρων στην Ευρωπαϊκή αυτή Ένωση των Παιδιάτρων.

Ο υπογράφων υπήρξε «μαθητής» του Νικολόπουλου και εκείνος τον μύησε στο «μαγικό κόσμο των νεογνών». «Τα μικρά αυτά ανθρωπάκια πρέπει να τα αντιμετωπίζουμε με αγάπη και πολύ προσεκτικά για να ζήσουν και κυρίως να ζήσουν γερά, αφού αυτά αποτελούν το μέλλον του τόπου μας» έλεγε συχνά.

Θα τον θυμάμαι πάντα όταν έμπαινε στο τμήμα νεογνών με πόση επιμέλεια έπλενε τα χέρια του και πόση σημασία έδινε (και πολύ σωστά) στην τήρηση των αυστηρών κανόνων για την είσοδο κάθε ατόμου στο χώρο του τμήματος των νεογνών. Ο Δημήτρης Νικολόπουλος υπήρξε πολύ καλός γιατρός, σωστός δάσκαλος και αγαπητός φίλος. Όσοι μάθαμε κοντά του (και είμαστε πάρα πολλοί) όσοι εργάστηκαν μαζί του και όσοι τους τίμησε με τη φιλία του θα τον θυμόμαστε πάντα.

Δημήτρης Αναγνωστάκης
Αναπληρωτής Καθηγητής Παιδιατρικής - Νεογνολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών